

ЧУДОМИР ОБЪРКАНА ДЪРЖАВА

chitanka.info

Да ти кажа ли аз тебе, даскале — объркана държава, изгубен народ сме ний и вер селям! Пладнешки хайдуци, грабители, хайлази и некадърници са се настанили, като почнеш от най-горе, че до разсилния.

На власт съм, дето е речено, не че не съм; ама ме е срам да кажа, че съм на власт. Обидно е, знаеш, за един честен човек да каже в днешно време, че е член на управляваща партия. И отдавна да съм я напуснал, ами — пусто! — не знае човек положително кои идат след това. Едно такова объркано време! А иначе минута не стоявам. Толкова нещо съм направил за партията, толкова тичане съм тичал и какво мислиш — на края? Взеха, че ме уволниха зимъс, точно срещу Коледа. И то за какво! За два нищо и никакви колета. Изгубили се били. А бе хей, аланкоолу, че като ви завеждам колетната служба, стражар ли съм да ви пазя и денем, и нощем стоките? Пък и осигурено нещо. Губи ли подателят, губи ли получателят? Нищо не губят хората: държавата плаща! Та уволниха ме, съдеросаха ме, тъкмо срещу празниците, ама не скръстих ръце, както правят някои, а като дигнах на крак всички партизани от окръга и околията, и се оправдах. Оправдах се и пак ме назначиха — с повишение даже! Направиха ме началник на телеграфопощенска станция в с. Айлязларе — хе, в новите земи, до границата чак. Мислих, мислих, мислих, ядосвах се и... приех. Чунким не можеше да ми дадат Пловдив, да речем, или Сливен, или пък в някоя митница, ами вагабонти бе, даскале, пладнешки хайдути! Настаняват роднините си по големите градове, а заслужилите си партийни членове пращат на границата! Година и половина съм редовен член на партията им и на седем събрания съм ходил, до края съм стоял — и пак!

Няма какво, свих си багажа и тръгнах. Кога пристигнах там, брате, то какво да видиш! Петдесетина къщурки, пръснати като комунисти от полиция по долища и рътлини, и в средата им — един бордей за община и станция. И всички жители — помаци. Само кметът, секретар-бирникът и аз сме граждани и православни.

Стоях ден, стоях два, пет, десет — ще се пукна! Няма ни ресторант, ни бирария, ни кафене. Пък аз съм стар табладжия, както ме знаеш, геле не съм хвърлил, откакто се помня. В куфара си я нося, с кокалени пулове е, но нали няма с кого да играеш! Кметът си гледа тютюнците, секретарят като жена — и докурджум не знае — Диарбекир бе, джанъм — същинско заточение! Два месеца едва изтърпях, и 207

лева приход постъпи в станцията. За 16 лева писма и марки продадох и три телеграми изпратих, и тя едната от мене. Обикалях баирите, скитах по реката, надничах из дворовете, ама показват ли се пустите му помакини! Крият се като къртици. Налегна ме една мъка — ще полудея! Прибера се вечер в стаята, извадя таблата, наредя пуловете, хвърля заровете — веднъж за черните, веднъж за белите — не ще! Сладост няма! Поканих веднъж по телефона началника на станцията в с. Кукурмяк да дойде да поиграем — отказа. Каних даскала да го уча, а той един бунак, само декламира и песнопойки чете! Изгубен народ бе, див свят!

Чакай — рекох си един ден — и вий знаете, ама и аз знам. Че се дигна, че ха в Кърджали. Подложих се на медицински преглед, съставиха един акт, платих им на хората богато и след две недели получих три месеца отпуска. Предадох станцията на секретар-бирника и си дойдох. Завчера ми изтече отпуската, ама аз пак се освидетелствувах, пак платих и сега чакам още два месеца отпуска. Тъй ще я карам, докато ги направя девет месеца, а след това — аллах керим! Да ги науча аз на ред и справедливост. Да им кажа как се управлява държава и как се праща партиен член в новите земи и в помашко село. Нали съм прав? А? Хайде сега да изиграем една таблична, та да се позалисам малко и стига да мисля за тия хайдуци и смукачи на народни блага! Две тройки ще играем само. На кутийка. Аз пуша „Томасян“ първо. И кафетата нека влязат в сметката. Не бой се, аз няма да ги кондурдисвам! Ако те е страх, може и с чашка да ги хвърляме, а? Така! Хайде! Дай бре, момче, таблата!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.